

בע"ה י"ט באדר ב' תשפ"ד | פרשת צו – שבת פרה | 29.03.2024 | גליון מס' 3338

מלחמת 'חרבות ברזל' – גיליון 24

פרשת צו – שבת פרה		ימי החול	
הדלקת נרות	18:39	זמן תפילין / טלית	05:33←05:41
מנחה 14:00	18:50	שחרית א'	06:00
שיעור קצר בהלכה אקטואלית מיד לאחר התפילה		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	08:00
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:34←09:39
שחרית ב'	08:30	מנחה וערבית	18:50
שיעור פרשת שבוע (10:10 משוער) אליאב לזר ☺ במקביל – תפילת ילדים ☺		שקיעה	19:03←19:00
מנחה א'	13:30	ערבית	20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
מנחה ע"מ	17:30		
מנחה ב'	17:40		
שיעור-הרב ארי	18:00		
צאת השבת	19:35		

לפרשת השבוע – פרשת 13 : אני אוכל – אשאני ארעי

רבים מחוקי התורה מבטאים וקובעים כהלכה את התחושות הטבעיות של בני אדם. אשם ושלמים – הם שני הקורבנות שדיניהם מפורשים בפרשתנו אולי לא בכדי נסמכו זה לזה.

קורבן אשם, שאדם מביא כדי לכפר על חטאו כמפורש בפרק ה, נאכל על ידי הכוהן המקריב אותו, ואילו קורבן השלמים, שאדם מביא כנדבה מרצונו החופשי, נאכל על ידי האדם שמביא אותו. אשם ושלמים – הפכים כמעט.

אשמה, מלשון שממה, הוא אחד הרגשות הקשים במגוון הרגשות האנושיים; מהתחושות הקשות ביותר שמלווים חייו של אדם. הבאת אשם והשאתו אצל הכוהנים הוא ביטוי לתחושות שמרגיש החוטא. המביא לא ירצה לאכול מהקורבן, על כן אוכלים אותו הכוהנים. המרגיש אשמה לא רוצה ליהנות מהחטא שלו מכיוון שהקורבן היא "מזכרת עוון" (במדבר ה, טו). החוטא רוצה לרחוץ ידיו מהמעשה שלו, מתחושות השממה שנשארו בפנים לאחר שחטא. משתומם הוא על מעשהו, כיצד עשה זאת? המום, נגעל הוא ממגע בבשר הקורבן המסמל והמגלם את אשמתו.

השלמים באים כנדבה מהאדם המביע "תודה" או שמביא בגלל "נדר או נדבה". הוא מרגיש מלאות בנפשו, שפע שקיבל ורוצה לשתף בו אחרים כדי לאכול הכול במשך הזמן שניתן לו לאכול. בעבורו הקורבן מגלם את הטוב שחש בעולמו, עולם שהוא רוצה לבלוע ולהפנים. והבדל יש בין שני סוגי שלמים: קורבן התודה נאכל ביום ובלילה עד חצות בלבד, ואילו שלמים שבאים על נדר או על נדבה נאכלים יומיים. המקריב נדר או נדבה חש את השובע של קיום דברו, הוא אדם הגון המקיים הבטחתו לתת דורון זה לאלוהיו. אבל החש רגשי תודה מרגיש שקיבל יותר מאשר מגיע לו, על כן (כך מפורש בספר "משך חכמה"), הוא מזמין יותר אנשים כדי להספיק לאכול בזמן: יש מספיק לכולם.

המביא אשם הולך לבדו למקדש, המביא שלמים מביא עמו חבריו.

אולי אכילת קורבנות זרה לנו, אבל הגועל מעצמנו או לְחִלופִין השובע והמלאות שאנחנו חשים כלפי עצמנו-גופנו-נפשנו, עדיין מועברים ליחס שלנו לאוכל: דחייה או קבלה. כיום, חסר לנו מאוד הממד של הבאה לקודש את כל התחושות האלו.

הרב יהושע אנגלמן – מתוך חז"ט 929.

הביתה

איך מבטאים את התחושה שאנו חשים בשיבה הביתה?

אחרי תקופה ארוכה מחוץ לסעד... ולמרות שהיינו בבית נפלא ובטיפול משפחתי מסור ואהוב, נכדות ונכדים והורים יקרים. והיה לנו צימר מרווח ומאד נעים... ועדיין התחושה היא של משהו שלא חשתי מעולם...

עתה לראשונה הבנתי משמעות של בית שהוא הבית שלי. בית בו גידלנו את ילדינו, בו חלינו, בו הבראנו, בו שמחנו, בו נעצבנו. מסביבנו משפחה, חברים ושכנים. זה הבית, הוא ביתנו.

בנימין סלנט

לכבוד שבת פרה

הלוואי שהיו כולן כאותן...

עשרות בשנים – כלומר כל הזמן
עבדתי פה במשק אחד,
בקביעות עובד אני כרפתן -
מקצוע נחמד ונכבד.

אך מדוע בחרתי בו כמקצוע?
שוב אינני זוכר וקשה לי לקבוע.

אולי משום שאני מתפעל
מיכולתן של פרות להניב
בלי חשבון שזה או אחר מתעצל,
לא מוכן שום דבר להקריב.

במילים אחרות – כך דומה לפחות
שיותר מרבים מאיתנו
לחיי הקיבוץ מתאימות הפרות
והלך ברור : הנה כאן הוא.

יהודה כר"ט (תש"ס)

פרפראות אחרי פור'ט

תפסת מרובה – טפסת

היום הכל קל יותר מפעם :

כאשר רצית להסתפר, הלכת לקומה "1" [למדתי מונח זה רק במלון. טוב להכיר מושג חדש], ולשים לב, לא לשכוח
עיפרון ולוח שנה כדי להירשם. גם צריך היה לזכור לבוא ביום הנכון ובשעה הנכונה שלא תיאלץ לחכות לל"ג בעומר.
והיום? שיא הטכנולוגיה הושקע בטופס המקוון : די לשבץ שמך, ותקבל תזכורת ביומן הטלפון.

ובינתיים הקיבוץ המתחדש פותח לנו שירותים נוספים בדרך זו : יש טיול? הירשם בטופס בעוד מועד, ויובטח לך
מקום באוטובוס. שוק ששי? תזמין בטופס המקוון, ושבת שלום. תקלה בחשמל? מופע באולם המועצה? הזמנת
רכב? כבר אין צורך להתאמץ, רק מלא טופס והכל נעשה מאליו. תור בשירותים? הירשם בטופס, ומקומך בתור
מסודר בשלט־רחוק. רוצה לדבר עם המזכירה? בלי ניירת, בלי הכנות, כי הטופס כמו קסם.

יום זיכרון? בר־מצוה? ברית? מלא טופס ותקבל עלייה, כולל 'מי שברך'.

ובקרוב, שירות חדש לחברים שקשה להם להגיע ברגל מחניון הרכב הביתה : הסעה אישית בקלנוע. רק ממלאים
טופס והקלנוע והנהג יחכו לך בחניון כאשר תגיע.

כמובן יש מי שטרם למד את תורת הטפסים. לכן מתוכננים קורסים : אחד לכל הציבור, ואחד לבני 65 ומעלה. מתי נוח לכם? רק תמלא את הטופס המצורף ותקבל לטלפון תזכורת לקורס ביום שבחרת. החברים מתבקשים לענות על סקר שלנו בקהילהנט: סקר קצרצר, כלומר רק עשר דקות, אם מצליחים בפעם הראשונה. שימו לב לא לצאת מן הסקר באמצע, כי אז צריך להתחיל מחדש.

נ"ב הרב טרם נתן תשובה אם מותר למלא טופס כדי להזמין גוי'ש'שבת, או שצריך לבקש מגוי למלא את הטופס. אכן, תפשת מרובה - טפסת!

אליהוא

כר"ע - עט השיבה הביתה

כמו כולנו, המצויים בימים של מעבר והסתגלות, כך גם התחומים המצויים בטיפול של מנהלת ברו"ש, ובמיוחד בריאות ונושא הגיל השלישי והרביעי. הקהילה שלנו עדיין מפוזרת בחלקה הקטן, ויש מי שמצוי בתנועה ממקום למקום.

כידוע, עברנו תקופה חסרת תקדים במלון ובמרכזים אחרים. המלון נתן במידה רבה מענה דווקא לחברים מבוגרים וענה על הצורך של ה"יחד" החברתי, של ארוחות, ניקיון וכביסה. בנוסף לכך נהנינו משרותי מרפאה זמינים וטובים, מטיפולים רגשיים, ממפגשי תרבות ועניין, מטילים ומסדנאות.

חברים רבים מתוכנו לא שהו במלון, אלא בפתרונות משפחתיים או אחרים. אנשים מתוך הצוות, כמו גם חברים מ"צוות קשר" ובני משק, עשו מאמץ לבקר את החברים הללו ולשמור אתם על קשר טלפוני, עם זאת ברור לנו שתקופה זאת הייתה כרוכה בניתוק חברתי ובגעגועים הדדיים.

עם השיבה לסעד נדרשת התאמה של המערכות השונות, מתוך הבנה שלא בכל תחום ניתן וכדאי לשוב למה שהיה ערב המלחמה. השירותים השונים והקשרים החברתיים נטעו בחלק מהחברים ציפייה להמשך של מסגרות דומות בעתיד, עניין שיש בו משום אתגר עבורנו, ונעשה מאמץ לעמוד בו. אתייחס לחלק מהתחומים :

מרפאה – המרפאה שבה אט אט לתפקוד, אך עדיין לא בהיקף מלא. עניין כוח האדם ומערך נסיעות הבריאות מעסיק אותנו, במגמה להיטיב עם כלל החברים. אם ייערכו שינויים הציבור יעודכן בפרטים, לכשיתגבשו.

ארוחות צהריים – ברור לנו שהסידור הנוכחי אינו אידיאלי, וגם אם יש בו מענה בסיסי לתזונה, אין בארוחות אפשרות למפגש חברתי, לגיוון ולהתאמת הטעם והריח... אנו מחפשים פתרונות ומקווים גם כאן לענות על הצרכים של החברים.

תרבות ותיקים – כאמור, התרגלנו למבחר גדול וטוב של הרצאות וטיולים שניתנו לנו בחלקם ללא עלות. עם החזרה לסעד נבנות בהדרגה המסגרות ונעשה מאמץ לחזור למפגשים שישפכו עניין וחברה, לחוגי התעמלות בכמה רמות ולטיולים. הוגדר תקציב לפעילות זאת, בנוסף להשתתפות כספית של החברים שייקחו חלק בפעילות.

לימודי ה"קתדרה" שהתקיימו בחסות המועצה ב"אקדמיה חמדת", ישובו לאחר הפסח לסמסטר אביב – קיץ שיהיה בו פיצוי מסוים לחודשים שהפסדנו.

המתפרות - עם החזרה של חלק מהחברות לסעד אנו מנסים לחזור לשגרת ייצור רוב מוצרי המתפרה ושיווקם (בכולבו!).

הסיעוד הביתי בהובלת בת חן, אחראי על החברים שיש להם עובד זה"ב, ועל רווחת העובדים עצמם. נערכים ביקורים ונשמר קשר טלפוני עם החברים שטרם חזרו לסעד, ובמקביל מטופלים תחומים הקשורים בחזרה לשגרת החיים של מי ששבו לביתם.

בית שקמה – בבית שקמה עומדים בפנינו כמה אתגרים. הראשון הוא הצורך בשיפוץ, תיקונים וניקוי לאחר שהות החיילים בבית. משימה זאת קרובה להשלמה.

האתגר השני הוא הגדרה מחודשת של הבית והתאמתו לקבוצות שונות באוכלוסייה. לצורך כך נדרש ניהול רחב יותר (לצערנו, בשלב זה צפרי לא תחזור לניהול בית שקמה. אנו מצפים לחזרתה בהיקף ובתוכן שייבחרו ביחד איתה).

מנהלת משאבי אנוש בשיתוף איתנו פועלת לאיתור האדם המתאים לתפקיד זה. למרות הקושי במצבת כוח האדם נשתדל להחזיר חלק מהפעילויות ולמלא בתוכן עשיר את יומם של חברינו הוותיקים, אך נדרשות סבלנות והבנה עד שיתייצבו המסגרות הללו. בתודה על האמון והסבלנות ובתקווה לחדש ימינו כקדם.

רותי אלר

 אנחנו קוראים לכם לדגל!
בואו לקחת חלק במשימה החשובה,
המורכבת והעדינה של ציון ימי הלאום
השנה בקהילת סעד.

איך נחגוג
את יום
העצמאות?

איך ננכיח
את יום
הזיכרון?

איך נציין את
יום השואה?

ואיך נקיים את כל זה במציאות בה
לא כל חברי הקהילה נמצאים בסעד?

נכונים למשימה?

דברו איתנו!

ועדת רבות

המחנכים מוצאים לפניהם בית מקורי

נסח

אישה יוצאת למסע
פוגשת אנשים שלא חלמה
פוגשת הרים
פוגשת ים מלוח
ממוות

אישה יוצאת למסע
אכולת געגועים
רחוקה מביתה
אישה פוגשת את עצמה
שונה

פוגשת את נאד דמעותיה
שותה את כוס התרעלה
פוגשת יד מושטת
פוגשת נחמה

אישה יוצאת למסע
בוהה ברסיסי חייה
ומדביקה
רסיס אל רסיס
שבר אל שבר

אישה חוזרת ממסע
כבר לא אותה אישה
אלא אחרת
סדוקה
אך שלמה מתמיד.

רחל ברזלי

7.3.2024

לדבורה וחיים הרצל
ברכות חמות מקרב לב
להולדת הנינה
נכדה לחצי הרצל
בת ליציל ולאביחי
רוק נחת, בריאות ושלום על ישראל!

סיכום איירועי פורים תשפ"ד

זה בטח לא חדש לכם, שמאחורי כל צעד שנעשה כאן בתקופה האחרונה, ואולי תמיד, יש ישיבות ושיחות רבות שמטרתן לנסות להבין כיצד הכי נכון לפעול בכל מצב, ומהי הבחירה המיטיבה ביותר עבור הקהילה. בתקופה הזאת. אני מרגישה שנדרשת מאיתנו רגישות יתר, ואנו משתדלים מאד להצליח לתת מענה לכלל הקהילה, כך שכולם ירגישו יחד ואף אחד לא ייפגע.

המחשבה על פורים בסעד, מתחילה בדרך כלל כבר בקיץ. מופע פורים הגדול דורש הכנה רבה, ובקיץ עוד לא נכנסנו לתפקיד. בחגים החיים שלנו קיבלו תפנית לא צפויה, ומצאנו את עצמנו מנסים להרים את הראש מעל המים, ומי בכלל חושב על פורים...

סביב חנוכה, עם הפנים קדימה, ניסינו לתכנן מה יהיה נכון לעשות בפורים השנה. פורים, חג של שמחה, בתקופה עם כל כך הרבה כאב בעם ישראל. החלטנו שבבוקר פורים נקיים מפגש קהילתי גדול וחגיגי. הבנו שביום חג הפורים עצמו המשימה תהיה מורכבת יותר כיוון שיש לכל משפחה חובות וצרכים נוספים, וזה עלול ליצור עומס גדול מדי. על כן, קבענו כי היריד המסורתי יתקיים ביער המלאכים בשושן פורים.

שינסנו מותננים והקמנו יריד שלם בשטח שבעצם חוץ מנוף יפה... אין בו כלום ☺
דאגנו לכל, משירותים ניידים ועד לאישור בטחוני... ובאישור הבטחוני וענייני הבירוקרטיה "נתקענו". לא התאפשר לקיים אירוע המוני כמו שתכננו בשטח פתוח.

ביררנו מול מקומות שונים את האופציה להתארח אצלם. לשמחתנו, חברי קבוצת יבנה המקסימים פתחו את דלתם ברוחב לב, ואפשרו לנו לקיים את היריד הפורים בדשא הירוק והיפה שלהם.

היה מרגש מאד לפגוש את הקהילה שהתקבצה לה מכל רחבי הארץ. הכל הרגיש כל כך רגיל, וכל כך אחר. אין לנו ספק שהמפגש הזה היה חשוב לחיזוק החוסן והאחדות הקהילתית שלנו. מבחינתנו - זאת היתה המטרה שלנו. לאפשר לכל אחד ואחת, מכל מקום שהוא, לקחת חלק באירוע הקהילתי המשמעותי הזה.

זו הזדמנות להודות מקרב לב לכל העוסקים במלאכה - לחברי הוועדה, לשרון היקרה, ולכל אחד ואחת מהקהילה שלקחו חלק וסייעו בכל הנדרש. תודה כמובן לחברי קבוצת יבנה היקרים שאירחו אותנו בשמחה ונתנו מענה לכל צורך. במהלך העבודה על היריד גילינו המון אנשים טובים בדרך - הן מהקהילה והן מחוצה לה.

נייחל שיתקיים בנו הפסוק "לְהוֹדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשֵׁשׁ וְיָקָר".

בשורות טובות!

חגית מקוריה - ואצת תרבות

פורים עלנו

הרבה לפני החג הייתי מוטרדת מחג פורים. איך הוא ייראה השנה? איך אפשר לחגוג בכלל? וברמה האישית - מה נעשה כשאנחנו כל כך רחוקים מהבית שלנו? אחרי הרבה התלבטויות ומחשבות הבנו שהכי נכון עבורנו זה פשוט לבוא להיות בחג בבית, בסעד.

אחד השיעורים הגדולים שהשנה הזאת לימדה אותי הוא שלזמן יש כוח משלו, והוא פועל בנו גם אם נבחר להיות פסיביים לגמרי. מעגל השנה הרפטטיבי שבשגרה יכול להיות משעמם ואולי אפילו קצת מעיק, אילץ אותנו השנה לבחון מחדש הכל. איך מתפללים הלל בראש חודש כשבאמת אין מילים? איך מדליקים נרות חנוכה כשבחוץ כל כך חשוך? ואיך שמחים בפורים כשאנחנו עוד תקועים בשמחת תורה?

בתקופה שבאה מיד אחרי שמחת תורה אני זוכרת איך היינו עסוקים בשאלות גדולות כאלה ואחרות: למה דווקא אנחנו ניצלנו? ומה עלינו לעשות מכאן? הרי אין סיכוי שנוכל לחזור להיות אותם אנשים, לחזור לאותם חיים. העיסוק בשאלה סביב פורים גרם לי לחזור לשאלות האלה ולהבין שגם זה חלק מפעולת הזמן עלינו. השיכחה.

לשיכחה יש כוח חזק וחשוב שמאפשר לאדם להמשיך בחיים גם כשהוא נפגש בדברים קשים ומטלטלים. יחד עם זאת, אני מרגישה שעלינו מוטלת האחריות לדאוג שלא נשכח ובעיקר - שננסה בכל כוחנו לא לחזור לרוטינות שחיינו בהן קודם, אלא נעמיק ונחיה קצת יותר טובים.

החזרתיות שיש במעגל השנה היהודי, בה כל שנה חוגגים את אותם חגים ומקיימים את אותם מצוות ומנהגים, הכל קורה כאילו מאליו. השנה הזאת גורמת לי לחשוב שאולי הסיפור הוא שבתוך פעולת הזמן עלינו, אנחנו אלה שצריכים לזוז.

אז פורים שלנו אומנם היה בבית אבל הוא היה אחר השנה. הוא היה שמח, כואב וחסר. והוא פעל בנו את פעולתו. מתפללת שנצליח לזוז ולגדול יחד עם פעולת הזמן, ובעיקר שנזכה כעם לראות איך הכל מתהפך לטובה.

ע'י פנס

(משי ומשפחה שוהים כרגע ביישוב צופים, ליד כפר-סבא, ומקווים לשוב בקרוב לסעד).

מצרפת שיר שהתחבר מאד לתחושותיי :

על ראש יאוש/ שחר-מריו מרדכי

שָׁמַע, יֵשׁ יְאוּשׁ. יֵשׁ יְאוּשׁ בְּעוֹלָם.
וּמִצָּרִים. עַד כִּדִּי קָךְ מְגִיעִים הַדְּבָרִים.
אֵיךְ יִקְרָס הַר וַיִּהְיֶה שָׁדָה? אֵיךְ
תִּגְבֶּה תְּהוֹם וַתִּהְיֶה גֶשֶׁר? וְאֵיךְ לִפְתּוֹחַ?
צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל הַכֹּחַ.

וַיֵּשׁ חֲבוּטֵי נֶפֶשׁ. מִתְגַּבְּרִים.
וַיֵּשׁ נְמוּקִים בְּעַד וְנֶגֶד. וְאוֹמְרִים :
"הֶעֱקָר לֹא לִפְחַד קָלִיל".
וְאֵיךְ יִצְלַח אֶת הַתְּהוֹם נֹמֵר אֶחָד כְּחוּשׁ?
אֶל תִּגִּיד שְׂאִין. יֵשׁ, יֵשׁ יְאוּשׁ.

וַיֵּשׁ גַּם עֵיט שְׂמִשְׁגִּיחַ בְּנֹמֵר וּמִגְבִּיהַ עוֹף
וַיִּדְוֶקֶא מוֹעֶקֶת הַלֵּב מוֹסִיפָה לְמִשְׁקַל הַגּוֹף.
וַיֵּשׁ שָׁגִם נֹמֵר אֶחָד נְחוּשׁ לְוִתֵּר וּלְצִמְחַ כְּנָפִים.
עַד כִּדִּי קָךְ. וְהָרִי מִצְוֶה גְדוּלָּה לְצִמְחַ
צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל הַכֹּחַ.

אַבֵּל שָׁמַע, יֵשׁ תִּקְוָה בְּעוֹלָם. וַיֵּשׁ אֶהְבָּה.
גַּם מִדְּקָרוֹת מַחֲט יֵשׁ. וּשְׂאֵלָה מְנַקֶּרֶת מִתְלֹוּה :
לָמָּה זֶה נִגְמַר? וְאֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ? לָמָּה זֶה נִגְמַר? וְאֵיךְ?
תְּבוֹנֶנֶת הַדְּבָרִים בְּכָל. אַבֵּל קֶשֶׁה שֶׁלֹּא לְחוּשׁ :
יֵשׁ יְאוּשׁ בְּעוֹלָם. יֵשׁ יְאוּשׁ.

עַל כֵּן, אֶל חַיִּי, לֹא תִמָּיד יֵשׁ בִּי כֹחַ לְאַחֵז בְּךָ
אַבֵּל לֹא עֲזָבְתִּי מְעוֹלָם. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְשִׁמְחַ
מִמּוֹחַר בְּבִקָּר. אֲנִי אֶתְפַּלֵּל עִם כָּל הַכֹּחַ.

אָנא, אַל תִּתֵּיֶאֱשׁ מִמֶּנִּי.
וְאַל תִּבְיֵן אוֹתִי שְׁלֹא פָּהֳלָכָה:

יֵשׁ בִּי שִׁמְחָה.
וְאַהֲבָה אַחַת גְּדוֹלָה אֲנִי הֵיטֵב זֹכֵר.
שְׁמַע, אֲנִי שֹׁמֵחַ בְּחֻלִּי;
רַק עֲצוּב
בְּחֻלִּי הָאֲחֵר

בִּיקוּר חֲבִיב

השבוע התארחו אצלנו אנשי סגל מלון נבו ומלון נוגה.
משפחת רוטנברג, בסיוע נשות סעד המתנדבות, אירחו אותם לארוחת בוקר, ולאחר מכן יצאה החבורה לטיול
בשדות בטרקטור ועגלה. כמו כן ביקרו אורחינו במפעל מוגו ושמעו הסברים מקרן בוברובסקי.
שוב חשנו בקשר המיוחד שנרקם בינינו לבין אנשי המלון המסורים.
תודה לכל העושים במלאכה.

צילם : עמוס ברט.

איחוד ענפי הצומח

במהלך שנת 2023 סיימנו משא ומתן ארוך ומשמעותי עם כפר עזה ומפלסים ואישרנו בכלל גופי הניהול בסעד ובאסיפה את איחוד כל ענפי הצומח עם סעד ומפלסים, וזאת מתוך הבנה שבעידן הנוכחי של החקלאות היתרון לגודל הינו הכרח משמעותי ביותר לקיום חקלאות איכותית ומתקדמת. העברנו את התהליך הן בענפים והן בהנהלות וכאמור אישרנו בכלל הגופים. לצערי, המלחמה עצרה את התהליך מטעמים המובנים לכולנו.

קבענו מראש שהמועד הנכון ליישום האיחוד בצורה מלאה יהיה 1.9.2024 כלומר בתחילת העונה החקלאית הקרובה, ובכך נוכל להיכנס לעונה בצורה טובה ובשיתוף פעולה מלא. למרות העצירה, המשכנו להתקדם בצעדים מדודים, ועם חזרתי משירות המילואים בתחילת החודש האצנו את הפגישות והשגנו התקדמות משמעותית ביותר. מינינו את ר"ח אוהד עובד ממשרד "עובד גובי" להוביל את כלל הנושאים הכלכליים הקשורים באיחוד. מינינו את לימור ברזילי מחברת "אביב" לעסוק בנושאים הרגישים אך החשובים מאין כמותם של מבנה אירגוני ושילוב העובדים משלושת המשקים בארגון החדש. לימור כבר ערכה שיחות עם עובדי מפתח בענפים. מינינו את עורך הדין מיקי בן דב שיבחן וייעץ לנו לגבי הדרך הטובה והנכונה ביותר בנושא העסקת העובדים ומיצוי הזכויות שלהם, ומינינו את עורכת הדין שרי שימר שתלווה את הארגון החדש בגיבוש הסכם המייסדים, התקנון והקמת האגודה החדשה. כמו כן מינינו את רוזי אפרתי מחברת שיבוצים לעסוק באיתור המנכ"ל הראשון לתאגיד המוקם.

הצוות המוביל את התהליך מונה את מרכזי המשקים של שלושת הקיבוצים בליווי אוהד עובד ולימור ברזילי. בשבועות הקרובים יערכו מפגשים של כלל העובדים. בתחילה של גד"ש שכ"ם לחוד וענפי הצומח של סעד לחוד, ולאחר מכן תערך גם פגישה משותפת מתוך רצון להמשיך ולהעמיק את שיתוף העובדים במהלך החשוב. כמו כן נסיים את הדיונים ונגיע לנוסח מוסכם (ונאשר אותו בדירקטוריון), של חוזה ההקמה, וזאת על פי העקרונות שהצגתי בעבר ואושרו באסיפה. כאמור ניגשנו לתהליך איתור מנכ"ל. דווקא בימים אלו ניתן להבין כמה שותפות הגורל האיזורית חשובה, וכמה שותפויות מעין אלו שאנו מקימים עם שכנינו היקרים כפר עזה ומפלסים יעמיקו את שותפות הגורל והאחריות המשותפת על עתיד האיזור.

דו"חות שנתיים

בשבועות האחרונים עמלים אנשי הכספים על גיבוש הדו"חות הכספיים המסכמים את תוצאות הפעילויות השונות של שנת 2023. חלק מהדו"חות כבר הוגשו לבקרת רואה החשבון. בשבועות הקרובים יתקבלו כלל הדו"חות ונאשר אותם בדירקטוריון תאגיד האחזקות, ומיד לאחר מכן נציג ונאשר את התוצאות באסיפת החברים כנדרש. ניתן לומר כבר עכשיו שהתוצאות הכלכליות של שנת 2023 עלו על הציפיות וסיימנו שנה טובה בהרבה ממה שתכננו. כאמור התוצאות יוצגו במלואן באסיפה עם סיום האישור בדירקטוריון.

רפת

כפועל יוצא של התב"ע, וכפי שכבר פורסם, אנחנו נמצאים בתוך תהליך תכנון להעברת הרפת למקומה החדש. מדובר במהלך שיאפשר בניית יחידות דיור רבות כך שיקיפו את מרכז הקיבוץ בעוד העסקים יהיו רחוקים יותר. זהו תהליך שהכותרת שלו היא חוסן אזרחי וכלכלי. יצאנו לתכנון בעזרת אחד המתכננים המובילים בארץ בתחום זה. במקביל אנו עוסקים בגיבוש התוכנית הכלכלית לפרוייקט. ברור לנו שפרוייקט מסוג זה יחייב גיוס כספים חיצוניים וגם בכך נעסוק במסגרת העבודה אל מול מסגרת תקומה וההזדמנויות שיש כרגע באזור.

ענת ליפא!

כרמל הלפרין